

“मीठे बच्चे— यो सर्वशक्तिमान् सरकार हो, बाबाको साथमा धर्मराज पनि छन्। त्यसैले बाबालाई आफूले गरेका पाप बतायौ भने आधा माफ हुन्छ।”

प्रश्न:— राजधानीको मालिक एवं प्रजामा धनवान केको आधारमा बनिन्छ?

उत्तर:— राजधानीको मालिक बन्नको लागि पढाइमा पूरा ध्यान दिनुपर्छ। पढाइबाट नै पदको प्राप्ति हुन्छ। धनवान प्रजा बन्नेहरूले ज्ञान लिन्छन्, बीज पनि रोप्छन्, पवित्र पनि रहन्छन् तर पढाइमा पूरा ध्यान दिंदैनन्। पढाइमा ध्यान तब हुन्छ, जब पहिले हामीलाई स्वयं भगवान् पढाउन आउनुहुन्छ भन्ने पक्का निश्चय रहन्छ। यदि पूरा निश्चय छैन भने यहाँ बसे पनि मानौं बुद्ध हो। यदि निश्चय छ भने त नियमित पढ्नुपर्छ। धारणा गर्नुपर्छ।

गीत:— नयन हीन को राह दिखाओ प्रभू.....

ओम् शान्ति। कलियुगलाई अन्धेरी नगरी भनिन्छ किनकि सबै आत्माहरू नदेख्ने भइसकेका छन्। यस्तो होइन आँखाबाट नै अन्धा छन्। अन्धेरी नगरीमा सबै ज्ञान नेत्रहीन अन्धाका सन्तान अन्धा छन्। तमोप्रधान बनेका छन्। हामी सबै आत्माहरूको पिता उहाँ परमात्मा हुनुहुन्छ। जब हामी सबै आत्माहरू त्यहाँ मूलवतनमा रहन्छौं, त्यतिबेला सबै जागती ज्योत हुन्छौं। सुरु-सुरुमा सतोप्रधान सच्चा सुन थियौं। सत्ययुगलाई भनिन्छ नै गोल्डेन एज। हिन्दीमा (नेपालीमा) पारसपुरी भनिन्छ। अहिले त आइरन एज अर्थात् तमोप्रधान पत्थरबुद्धि छन्। सत्ययुगमा हुन्छ घर-घर उज्यालो, कलियुगमा हुन्छ घर-घर अँध्यारो। देवी-देवता धर्म प्रायः लोप भइसकेको छ। सबै धर्म-भ्रष्ट, कर्म-भ्रष्ट छन्। आफूलाई देवता कहलाउन सक्दैनन् किनकि विकारी छन्। बाबाले सावरकरको उदाहरण बताउनु भएको थियो। उनलाई भनियो— आदि सनातन त देवता धर्म थियो। तपाईं फेरि आदि सनातन हिन्दु महासभा किन भन्नुहुन्छ? भने— दादाजी, हामी आफूलाई देवता भन्न सक्दैनौ किनकि हामी अपवित्र छौं। अहिले देवता धर्मको स्थापना भइरहेको छ किनकि यो पनि मिशनरी हो नि। जसरी क्राइस्ट आए, त्यतिबेला क्रिश्चियन थिएनन्। यस समय पनि देवताधर्म छँदै छैन। अहिले ब्राह्मणहरूको स्थापना भएको छ। ब्राह्मण फेरि देवी-देवता हुन्छन्। परमपिता परमात्मा भन्नुहुन्छ— म हुँ देवी-देवता धर्म स्थापना गर्नेवाला। म तिमी आत्माहरूको पारलौकिक पिता हुँ, मैले नै तिमी सबैलाई पठाउने गर्छु। जसरी त्यो क्रिश्चियनहरूको मिशनरी छ, त्यस्तै यो देवता धर्मको मिशनरी हो। स्वयं पारलौकिक परमपिता परमात्मा भन्नुहुन्छ— बच्चे, तिमीले जुन कुरा सुन्दै आएका छौ, ती सबै झूटा हुन्। हुन त ड्रामा अनुसार फेरि पनि यो हुनु छ। तर यस मायाको बन्धनबाट छुटाउन कल्प-कल्प मैले नै आएर सम्झाउछु, आएर ब्रह्माद्वारा देवताधर्मको स्थापना गर्छु। द्वापरबाट फेरि अन्य अनेक धर्म स्थापना हुन्छन्। त्यतिबेला देवता धर्म हुँदैन। त्यसलाई भनिन्छ— रावण राज्य। गीता त भारतवर्षको सर्वोत्तम शास्त्र हो किनकि भगवानले उच्चारण गर्नु भएको हो। अन्य सबै शास्त्र मानिसहरूद्वारा उच्चारण गरिएका हुन्। कृष्णले त सत्ययुगमा प्रारब्ध पाए। अब बाबा भन्नुहुन्छ— म आएको छु लक्ष्मी-नारायणको राज्य स्थापना गर्न, भारतमा। यसरी अरू कोही गीता सुनाउनेहरूले भन्न सक्दैन। भगवानले नै भन्नुहुन्छ— हे मेरा प्यारा बच्चाहरू! म आएको छु, ब्रह्माद्वारा देवताधर्म स्थापना गर्न। पहिला त ब्रह्माद्वारा ब्राह्मण हुनुपर्थ्यो।

देवताहरूले त प्रारब्ध भोग्छन्। उनीहरूले कसैको पनि कल्याण गर्न सक्दैनन्। उनीहरू त राजा हुन्। त्यहाँ सम्पत्ति धेरै हुन्छ। माया नै हुँदैन त्यसैले त्यसलाई स्वर्ग भनिन्छ। अहिले भारत नर्क बनेको छ। अरू कोही गीता सुनाउनेहरूले काम महाशत्रु हो, यसमाथि विजय प्राप्त गरेपछि तिमी स्वर्गको मालिक बन्छौ, भन्न सक्दैनन्। सारा भारतवर्षमा जान सक्छौ, कसैले पनि यसरी भन्न सक्दैनन् किनकि स्वयं नै विकारी छन्। ती विचराहरूलाई हामी सबैको अन्तिम जन्म हो भन्ने थाहै छैन। बाबा बताउनुहुन्छ— यिनको यो धेरै जन्महरूको अन्तिम जन्म हो, जसमा मैले प्रवेश गर्छु अर्थात् अब सारा सृष्टिको नै अन्त छ। यस एक जन्मको लागि तिमीले पवित्रताको बीडा (जिम्मेवारी) उठाउनु छ। यो कुनै झूटो कुरा त होइन। भयानक लडाइँ त देखिरहेका छौ। अलि-अलि रिहर्सल त भइरहन्छ। बच्चाहरूले विनाशको साक्षात्कार त गरेका छन्। यसबाट सिद्ध हुन्छ— अन्तिम जन्म हो। अरू गीता सुनाउनेहरूले यस्तो भन्न सक्दैनन्— यो अन्तिम जन्म हो, त्यसैले पवित्रताको बीडा उठाऊ। तिम्रो यो राजयोग हो। तिमी तपस्या गर्छौ, राजाईको लागि। अब यो सच्चा कमाई गर्नु छ। यस अन्तिम जन्ममा पत्थरनाथबाट पारसनाथ बन्छौ। बिल्कुल उच्च पद प्राप्त गर्छौ।

जो हाम्रो पुराना बच्चाहरू छन्, जसलाई मायाले भस्मीभूत गरेको छ, उनलाई आएर जगाएको छु। यी गोराले थिए। अब सबै आत्माहरू काला तमोप्रधान भएका छन्। आत्मा नै कालो र गुरो बन्छ। आत्मालाई निर्लेप भन्नु सरासर झूटो हो। आत्माले संस्कार लिएर जान्छ। अब बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी बच्चाहरू छौ ईश्वरीय मतमा। यूरोपियनहरूले पनि भन्दछन्— भारतवर्षमा भगवान्-भगवतीको राज्य थियो। भगवान् राम, भगवती सीता। तर उनलाई भगवान् भन्न मिल्दैन। उनीहरू त देवी-देवता हुन्। त्यहाँ भगवान् कोही हुँदैनन्। भगवान् त एकै हुनुहुन्छ। देवताहरू तीन छन्। बाँकी हो मनुष्य सृष्टि। जसरी क्राइस्टले आएर धर्म स्थापना गरे, पहिले क्रिश्चियन थिएनन्। त्यस्तै अहिले देवताधर्म प्रायः लोप छ। सबैभन्दा उत्तम धर्म हो देवताहरूको। बाबा भन्नुहुन्छ— सबैभन्दा पहिले यो रूहानी ब्राह्मण धर्म रच्यो। यी रूहानी ब्राह्मण परमधामको मार्ग बताउने वाला हुन्। भनाइ छ— भक्तहरूलाई घरमा बसेरै भगवान् मिल्छ। बाबा बताउनुहुन्छ— पहिलो नम्बरमा भक्त अवश्य देवताहरू नै बन्छन्। लक्ष्मी-नारायणले सबैभन्दा पहिला भक्ति मार्ग सुरु गरे। सोमनाथको मन्दिर उनीहरूले बनाए, कति स्पष्ट बताइन्छ। यो ज्ञान पनि उसले नै धारण गर्नेछ, जसलाई राजधानीको मालिक भन्नु छ। फेरि जो प्रजामा धनवान् बन्छन् उनले पनि ज्ञान सुन्नेछन्। बीज पनि रोप्नेछन् तर पढाइ धेरै पढ्दैनन्। पवित्र रहन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— बच्चे, यो पढाइ हो। पढाइबाट नै पद मिल्नु छ। धेरै श्रेष्ठ पद छ। पहिले त यो निश्चय हुनुपर्छ कि भगवान् हामी बच्चाहरूलाई पढाउन आउनु भएको छ, नकि कृष्ण। हो, बाँकी यस पढाइबाट हामी कृष्ण बनेछौं। प्रिन्स-प्रिन्सेज त तिमी सबै बन्छौ। जसलाई यो पूरा निश्चय छैन, ऊ यस स्कूलमा बसे पनि मानौं मन्दबुद्धि हो। यदि निश्चय छ भने त रेग्युलर पढ्नु छ। नत्र त केही पनि बुझेको छैन। यो अविनाशी प्रारब्ध मिल्छ, अविनाशी बाबाद्वारा। बाँकी सबै कब्रदाखिल हुन्छन्। बाँकी थोरै मात्र बच्नेछन्, त्यो पनि हामी तयार नभएसम्म। फेरि ती पनि समाप्त हुन्छन्। हामीले कल्प पहिले पनि यो सबै देखेका थियौं। अब फेरि देखिरहेका छौं। अहिले बाबा भन्नुहुन्छ— ५ हजार वर्षपछि फेरि यो धर्म स्थापना गरिरहेको छु किनकि उनलाई ब्रह्माण्ड र सृष्टिको आदि-मध्य-अन्तको ज्ञान हुन सक्दैन। यो ज्ञान

बाबा नै आएर दिनुहुन्छ। ब्रह्माण्ड अर्थात् जहाँ आत्माहरू अण्डा जस्तै रहन्छन्। संन्यासीहरू फेरि ब्रह्मलाई नै ईश्वर भनिदिन्छन्। अब ब्रह्म त हो तत्त्व। परमपिता परमात्मा त शिव हुनुहुन्छ। उनीहरूले त ब्रह्मोहम् पनि भन्दछन्, शिवोहम् पनि भनिरहन्छन्। तर शिव त हुनुहुन्छ ब्रह्मा-विष्णु-शंकरका रचयिता। भन्दछन् हैन- भागिरथले गंगा ल्याए। त्यो भागिरथ यी मनुष्य हुन्। नन्दीगण त फेरि जनावर हुने भयो। उनीहरूले गौशाला अक्षर सुनेकाले साँढेलाई राखिदिएका छन्। मन्दिरहरूमा पनि सही चित्रहरू छन्- लक्ष्मी-नारायणका, सीता-रामका। उनीहरू हुन् सबैभन्दा श्रेष्ठ जो प्रारब्ध भोग्छन्। प्रजाले पनि प्रारब्ध भोग्छन्। लक्ष्मी-नारायण द फस्ट, द सेकेन्ड, थर्ड... ८ बादशाही चल्छ। बच्चाहरूले राज्य गर्छन्। सीता-रामको पनि यसरी नै चल्छ। फेरि गायन गरिन्छ, जगदम्बा आदि देवी र ब्रह्मा आदि देव। एडम-ईव, यी दुवै अहिले काला छन् फेरि गोरौ बन्नु छ। दुनियाँले यी कुरालाई जान्दैनन्। काली, दुर्गा, अम्बा- सबै एउटैका नाम हुन्। सच्चा नाम सरस्वती हो। आत्मा कालो हुन्छ, तर कुनै कालो मुख कहाँ हुन्छ र! यतिबेला सबै आत्माहरू काला छन्। हामी सबै बाँदर जस्तै थियौं। अब बाबाले हामीलाई आफ्नो सेना बनाउनु भएको छ। अब रावणमाथि विजय प्राप्त गरिरहेका छौं।

बाबा भन्नुहुन्छ- म तिमीलाई ब्रह्माद्वारा सबै शास्त्र, वेदहरूको सार सुनाउँछु। ब्रह्माको हातमा शास्त्र देखाउँछन्। शास्त्र त एउटा मात्रै हुनुपर्ने हो नि। त्यसैले अहिले ब्रह्माको हातमा छ- शिरोमणि गीता। बाबा बसेर ब्रह्माद्वारा सबै वेद-ग्रन्थहरूको सार बताउनुहुन्छ। त्यसैलाई गीता भनिन्छ। बाँकी कुनै शास्त्र होइन। बुद्धिमा गीता छ। गीतामा भगवानुवाच छ, जसमा काम महाशत्रु भनिएको छ। त्यसैले गीता सुनाउनेहरूलाई पनि भन्नुपर्छ- यसमाथि विजय प्राप्त गर्नुभयो भने स्वर्गको मालिक बन्नुहुन्छ। उनीहरूले यसरी कहिल्यै भन्दैनन्। सबैले झूटो नै बोलिरहन्छन्। हामीले पनि झूटो नै बोल्थ्यौं। हामीले पनि धेरै गुरु बनायौं। अर्जुनलाई पनि भनिएको थियो हैन- यी सबैलाई भूल। तिमी यी गुरुहरूलाई पनि पावन बनाउनेवाला म नै हुँ। अब तिमीले जे पढेका छौ त्यो सबै भूल। जुन सुनेका थिएनौ अब म सुनाउँछु। अब तिमी कौडीबाट हीरा समान बन्छौ। अब यो सबै समाप्त हुनु छ। तिमी बच्चाहरूले विनाश-स्थापनाको साक्षात्कार गरेका छौ, त्यसैले पुरुषार्थ गरिरहेका छौ, बाबाको पासमा सबैको रजिस्टर रहन्छ। लेखेर दिन्छन्- म यस्तो पापी थिएँ, यस्तो गर्ने किनकि धर्मराज बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई सुनाएपछि आधा माफ गरिदिनेछु। त्यो सबै प्राइभेट रहन्छ। पढ्यो अनि च्यातिदियो। यो सर्वशक्तिमान गभर्मेन्ट हो। अहिले त सानो वृक्ष छ, यसको माली स्वयं भगवान् हुनुहुन्छ। बिस्तारै-बिस्तारै वृद्धि हुन्छ। मायाले तुरुन्तै ओइलाइदिन्छ। कहाँको कुरा कहाँ कथाको रूपमा बनाइदिएका छन्। कहाँ हाम्रो लक्ष्मी-नारायण मर्यादा पुरुषोत्तम, पुरुषोत्तमनी महान् पवित्र थिए। यहाँ त सबै अपवित्र छन्। त्यहाँ थियो पवित्र गृहस्थ आश्रम धर्म। यहाँ अपवित्र गृहस्थ अधर्म छ। सोध्दछन्- फेरि दुनियाँ कसरी चल्नेछ? बाबा भन्नुहुन्छ- यो दुनियाँ रहनु नै छैन। समाप्त हुनु छ। यो अन्तिम जन्म हो, त्यसैले काम कटारी चलाउन छोडिदेऊ। तिमीलाई जन्म-जन्मान्तर विकारी आमा-बुवाबाट विषको वर्सा मिल्दै आयो। अब मैले आदेश गरेको छु- विषको वर्सा बन्द गर। नत्र वैकुण्ठमा जान सक्ने छैनौ। विकारमाथि विजय प्राप्त गर्नु भन्ने मात्र स्वर्गमा जान्छौ, नत्र त पाताल। राम राज्य आकाश हो भने रावण राज्य पाताल। यो ड्रामा हो। यस समय देवता धर्मवाला अन्य धर्ममा कन्भर्ट

(परिवर्तन) भएका छन्। आफ्नो असली धर्मलाई जानेका छैनन्। कुनै धर्ममा थोरै मात्र पनि सुख देख्यो कि तुरुन्तै कन्भर्ट भइहाल्छन्। यसलाई भनिन्छ हाफ कास्ट। यहाँ पनि जो ब्राह्मण कास्टमा त आए तर पुरुषार्थमा कमजोर छन् भने प्रजा पद मिल्छ। स्पष्ट बताउनुहुन्छ।

यो जुन भनिन्छ ऋषि-मुनि आदि त्रिकालदर्शी थिए, तर जब जगत मिथ्यम् (झूटो) भन्दछन् भने फेरि उनीहरू त्रिकालदर्शी कसरी भए? धेरै मनगढन्ते कुरा गर्छन्। भन्दछन्— फलाना निर्वाणधाम गयो, यो सबै गफै हो। सबैलाई पार्ट बजाएर यहाँ हाजिर हुनु छ। सबैका गाइड बाबा हुनुहुन्छ। बाबा कसैबाट भक्ति छुटाउनु हुन्न। जबसम्म परिपक्व अवस्था हुँदैन तबसम्म भक्ति गरिरहून्। याद राख— म कसैको गुरु होइन। जसरी तिमीहरूले सुनिरहेका छौ, मैले पनि सुनिरहेको छु, शिवबाबाबाट। हामी सबैका गुरु उहाँ एकै निराकार हुनुहुन्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) यस अन्तिम जन्ममा पवित्रताको प्रतिज्ञा गरेर पानको बीडा (जिम्मेवारी) उठाउनु छ। आत्मालाई कालोबाट गोरो सतोप्रधान बनाउने पुरुषार्थ गर्नु छ।
- २) अविनाशी प्रारब्ध बनाउनको लागि निश्चयबुद्धि बनेर पढाइ नियमित पढ्नु छ। बाँकी जो अहिलेसम्म पढेका छौ, त्यसलाई बुद्धिबाट भुलिदिनु छ।

वरदानः— एकरस एवं निरन्तर खुशीको अनुभूतिद्वारा नम्बरवन लिने अखुट खजानाले सम्पन्न भव

नम्बरवनमा आउनको लागि एकरस र निरन्तर खुशीको अनुभूति गरिराख, कुनै पनि झमेलामा नआऊ। झमेलामा जानाले खुशीको झूला लुज हुन जान्छ। फेरि झुल्न सक्दैनौ, त्यसैले सदा एकरस खुशीको झुलामा झुलिराख। बापदादाद्वारा सबै बच्चाहरूलाई अविनाशी, अखुट र बेहदको खजाना मिल्छ। त्यसैले सदा ती खजानाको प्राप्तिमा एकरस एवं सम्पन्न बन। संगमयुगको विशेषता अनुभव हो, यस युगको विशेषताको लाभ उठाऊ।

स्लोगनः— मन्सा महादानी बन्नु छ भने आत्मिक स्थितिमा सदा स्थित रहने गर।